

Honda Vídeň 2012

Páté zastavení letošního seriálu Honda Cup se uskutečnilo v rakouské metropoli Vídeň. Jde o jediný závod seriálu, který se koná v zahraničí.

Mnoho závodníků se do Vídně dostavilo již v pátek odpoledne či večer a ti, kteří přijeli, rozhodně neprohloupili. Na výběr totiž měli dlouhé testování na zajímavé autodráze či návštěvu některého z místních barů. Ti, kdo zůstal na dráze, mohli ochutnat výborné jahody se šampaňským, které přivezl moravský modelářský tým (dále jen "MMT").

Někteří málo rozhodní modeláři dlouho váhali, zda mají zůstat spát na dráze či zda stojí zato obětovat 20,-- euro a vyrazit na nedaleký hotel. Za ty neuvěřitelnější dva z Pardubic výběr provedl vedoucí jejich výpravy tým, že hotel nejen zamluvil, ale také zaplatil. Staré moudro praví "pro dobrotu na žebrotu". A i možná proto bude nejmenovaný Roman K. a ostatní modeláři na celou akci dlouho vzpomínat. V jednu hodinu po půlnoci se totiž rozhodlo, že je čas jít spát a vyrazí se na nedaleký hotel. Množství etylalkoholu v krvi všech zúčastněných byl i na rakouské poměry nezvyklý a zjevně nelegální a tak se řízení VW Passat ujala jediná střízlivá Tereza Filingerová. Na pobyt za volantem luxusního vozu si zvykla rychle, nicméně ač se jedná o vůz slavný a drahý, obsluha navigace selhávala. Celkem třikrát dorazil vůz bezpečně a jistě do cílové destinace, avšak ani jednou se nejednalo o požadovaný hotel. Jednou šlo o bytovou zástavbu cca 13 km od autodráhy, podruhé jsme skončili v centru města přímo v parku po dvojím zdolání zákazu vjezdu a nakonec v části s rodinnými domy, leč bez našeho hotelu. Chyba však nebyla ve voze či v navigaci samotné, ale v její obsluze, která tvrdohlavě na displeji zadávala obec Vídeň. Teprve napočtvrté (navíc v notně zhoršené náladě všech zúčastněných, nejvíce však toho, kdo útulně a pohodl trávení noci za 20,-- euro na osobu zařídil) se zadání dat do navigace ujal ten nejzodpovědnější. Stačilo přesně opsat adresu z letáčku, který slovo Vídeň neobsahoval, a navigace nás rychle vyslal krásných 9 km zpět k dráze a další 2 km mimo Vídeň, kde se Gasthaus nacházel. Zde jsme se po půl třetí v noci setkali v notně spokojenými modeláři, kteří dali před testováním přednost prohlídce restaurací a vzájemně jsme si začali vyměňovat zážitky. Dodnes nevíme, proč někteří odešli spát, aniž by ostatním spolubydlícím sdělili číslo pokoje, resp. proč někteří zabrali veřejnou sedačku na chodbě bez povlečení či kdo způsobil, že někomu se samozavírací vstupní dveře do hotelu skutečně sami zavřely bez možnosti otevření dříve než ráno. Buď jak buď, noc to byla nezapomenutelná. Šťěstí, že již kolem půl osmé jsme mohli na další trháč zahrnutý v ceně, konkrétně snídani. Myslím, že minimálně já budu příště rozhodně spát i snídat na autodráze.

Každý, kdo přežil noc z pátku na sobotu, jistě netušil, že podobné akční scény přinese i sobotní závod. Třicet účastníků, čtyři skupiny a drama až do poslední minuty.

Skupinu D suverénně vyhrál domácí mechanik letadel Christofer Gruber a vzhledem k nájezdu 584 kol to stačilo na velmi pěkné konečné osmé místo. Na dalších místech Tereza Filingerová a Thomas Trantura. Čtvrtý skončil Rudi Eichberger, který na závody svým mercedesem přivezl i bílého thajského psa, jehož s důvěrou svěřil na dobu závodu do klína

Jirky Míčka Seniora. Oba dva se zjevně rychle spřátelili. Pátý skončil s obligátním doutníkem v ústech závodící Robert Fida, šestá potom šikovná Míša Cihlářová a nakonec legendární Kamil Klapka, který na žluté spíše opravoval než jel.

Před startem skupiny C odevzdal JMS (naštěstí stále ještě žijícího) psa zpět svému majiteli a s přehledem skupinu C vyhrál, když najel 564 kol. Nebýt horšího výkonu na modré, mohl skončit i mnohem výše v celkovém pořadí. Druhý Lukáš Raus, potom velmi dobrý Standa Mechl a za ním Petr Sedlařík. Pátý ve skupině dojel Stephan Buschbaum, šestý Petr Filinger (o devět kol najel méně než dcera, což je dost slušný výkon) a poslední ve skupině dojel Marek Mechl.

S každou další skupinou dramatičnost závodu rostla. Ve skupině B od počátku bojovala trojice Chleborád, Korec a Didac o vítězství i o velmi dobrý celkový výsledek. Pořadí se dlouho míchalo a vítěze skupiny bylo těžké určit. Nakonec po špatném výkonu na černé za plyn nejvíce zatáhl Zdeněk "Houska" Chleborád a s jistotou vyhrál. Ale souboj Didaca a Honzy trval do posledních vteřin a o necelé jedno kolo jej pro sebe získal Pražák před Kataláncem. Druhou nerozlučnou dvojici tvořili Jarda Švanda a Michal Pokorný, které doplňoval i Jarek Býma, všichni z MMT. Jarda Švanda nezvykle udržel model i nervy na uzdě a najel krásných 559 kol. Až na fialovou zajel všechny drážky velmi vyrovnaně. Po horším začátku se ve druhé polovině závodu výrazně rozjel Miloš Hojer, ale na lepší než sedmé místo ve skupině to nestačilo. A osmý dojel oblíbený Standa Polič, který by jistě, nebýt problémů na bílé, najel o mnoho kol více.

Skupina A byla od počátku až do poslední jízdy velkým "One Man Show". Pardubický Amatér nenechal nikoho na pochybách, proč do Vídně přijel. Model jezdil sám bez nutnosti větší korekce směru i rychlosti, když takto najžděl o mnoho kol více než další modeláři seřazení za ním. Jako jediný překonal Tomáš Marek v závodě hranici 80 kol na jízdu, a to dokonce hned dvakrát - na modré a na žluté. Za ním se pořadí měnilo podle toho, jak kdo padal ven či na jaké drážce jel. Zajímavé je pozorovat špatné výsledky v první polovině závodu hned u několika jezdců, konkrétně Mechla, Kalhouse, Vaněčka, ale třeba i Davida Sedlaříka. Ještě v polovině poslední jízdy se zdálo, že o vítězi je rozhodnuto a ten kdo by vsadil na jiného než na Amatéra, by měl lístek z Fortuny okamžitě zahodit. Ale po pár nevinných ranách v průběhu závodu se v polovině poslední jízdy po zanedbatelné kolizi před mostem model do té doby vedoucího jezdce zastavil. Pokřik nasazovače o tom, že "takhle to asi nepojede" nevěstil nic dobrého. Upadlé ložisko zadní osy znamenalo nutnost větší opravy a náhle nebylo nikomu jasné zda a případně jak dlouho bude návrat Tomáše na dráhu trvat. Všichni na dráze zmlkli a snažili se získat co možná nejvíce kol. Okamžitě se ze souboje Cihláře a Flaisiga stal boj možné vítězství v závodě. Marek letoval a letoval, jeho obrovský devatenáctikolový náskok se tenčil a tenčil. Nakonec se na dráhu vrátil, ale právě v okamžiku, kdy se před něho o jedno jediné kolo dostal Pavel Flaisig a Jirka Cihláš. Jejich souboj v posledních vteřinách měl určit vítěze. Tím šťastnějším, kterému bylo ten den přáno, byl Jirka Cihláš. Poslední vypadnutí Pavla znamenalo, že o pár metrů vyhrál poprvé v životě závod Hondy Jirka, který o 7 dílků protnul cílovou pásku a najel tak 604 kol a 7 metrů. Pavel skončil o nepatrný kousek před cílovou páskou a najel "jen" 603 kol a 49 metrů. A o jediné kolo zpět dokončil závod Tomáš Marek. Jako by ani jeden ze tří zúčastněných ještě chvíli po konci závodu nechápal, co se to vlastně stalo. Nicméně všichni okolo se okamžitě po dojezdu doslova vrhli na Jirku Cihláře s gratulacemi. Oba zabývající aktéři velkého finále byli lehce

skleslí, vždyť vítězství bylo tak blízko.

V celkovém pořadí seriálu se nic moc nezměnilo. Na umístění se podepsala absence Horkého i Rečka, kteří dali přednost brazilskému slunci v Sao Paulu. Amatér zvýšil náskok na 90 bodů a jen opakované fatální selhání by jej zřejmě mohlo připravit o celkové vítězství. Ale na dalších místech jsou výkonu velmi vyrovnané. Druhý Sedlařík 61 bodů, třetí shodně Vaněček a Flaisig 57 bodů, Horký 54 a Cihlář 53. Přitom do konce seriálu zbývá ještě pět závodů, proto pořadí se jistě bude značně měnit. Ale i tak je příjemné, že se zatím jedná o jednu z nejvyrovnanějších sezon. Zapomenout se ale nesmí na to, že loňský a předloňský (a vůbec stále vítězící) Jarda Reček chyběl již na dvou závodech, konkrétně v Pardubicích a i nyní ve Vídni.

Další závod se uskuteční dne 23.6.2012 v Nové Pace. Do té doby na viděnou. Více nejen o Hondě najdete na www.scrp-pardubice.e-slotcar.cz

Petr Vaněček